

*Ik heb vree, wat ook mag komen
Jezus heeft mijn hand genomen
En hij leidt mij veilig voort
naar mijn eeuwig toevluchtsoord.
(psalm 98)*

In dankbare herinnering aan

Zuster Gezina Maria
Maria Josephina Klaaskate

* Lonneker, 24 oktober 1932
† Amersfoort, 27 december 2013

Zuster Gezina Maria werd geboren als oudste in een gezin van tien kinderen. Haar ouders hadden een boerderij. Marietje (Gezina Maria) heeft thuis veel geholpen en ook bij familie stak ze de handen uit de mouwen.

Toen haar eens gevraagd werd waarom ze naar het klooster was gegaan, gaf ze het volgende antwoord: “Thuis kregen we boekjes met verhalen en foto’s van zusters in de missie. Toen wist ik: dat wil ik ook!” Door haar contact met de zusters van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort in Enschede, waar ze naailes kreeg, werd het voor haar duidelijk waar ze naar toe wilde. Februari 1952 is ze ingetreden bij de zusters van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort. Na haar eerste geloften in augustus 1954, werd zuster Gezina Maria gevraagd de taak van huishoudelijk werk in het Moederhuis op zich te nemen. Zelf zei ze hierover: “ik moest alleen maar werken: schoonmaken, dweilen,

brood bakken, dat soort dingen.” Ze had het gevoel dat bidden op de tweede plaats kwam. Na twintig jaar kloosterleven heeft ze opnieuw te kennen gegeven dat ze naar de missie wilde. Haar grootste wens ging in vervulling toen ze in 1972 naar Indonesië werd uitgezonden. Het zijn haar mooiste jaren geweest. In Surabaya heeft ze met hart en ziel gewerkt. Ze gaf er naai- en kniples aan de vrouwen. Ze bezocht de mensen in de kampongs. Door haar eenvoudig zijn en omgaan met de mensen liet zuster Gezina Maria zien hoe ze opkwam voor ieder die ze ontmoette. De straatkinderen gingen haar erg aan het hart. Ze was blij dat ze mee kon helpen door een schooltje voor ze op te richten. Zuster Gezina Maria werd gewaardeerd als een blijde, hartelijke zuster.

In 1993 moest ze helaas wegens ziekte weer naar Nederland. Ze ging wonen in Maria ad Fontes in Ootmarsum. Zes jaar later ging ze terug naar Indonesië om afscheid te nemen. Het was een hartverwarmend weerzien. Ook in Ootmarsum stond ze klaar voor de ander, wanneer ze maar kon. In 2007 toen het klooster in Ootmarsum gesloten werd, kwam ze samen met de zusters naar het Moederhuis in Amersfoort. Ze was weer terug op de plek waar ze jaren daarvoor haar kloosterleven was begonnen. Dankbaar was ze voor het leven haar gegeven en voor de vele mooie ervaringen die ze had gehad. Ze was een beminde medezuster. Haar gezondheid ging steeds meer achteruit. Ze klaagde echter niet. Ze stelde vast dat ze pijn had en ook wist ze dat ze zo ineens plotseling zou kunnen sterven. ‘Het zal dan ook goed zijn’, was

haar gedachte. Zuster Gezina Maria leefde vanuit een diep geloof dat God de Heer altijd bij haar was. Een bijkomende handicap was haar doofheid. Ze heeft dit alles blijmoedig gedragen. Ze bleef goed doen voor anderen zolang ze kon. Voor het Sinterklaasfeest had ze voor iedere zuster nog een pop gemaakt. Voor 2014 was ze ook al klaar, geef ze dan maar 5 december, ook als ik er niet meer ben. Als een herinnering aan mij had ze gezegd. Wij en de familie herinneren ons zuster Gezina Maria als een vrouw om van te houden.

Vrijdag 27 december 2013 riep de Heer van alle leven zuster Gezina Maria plotseling tot Zich. 's Morgens was ze nog naar de hartspecialist geweest. Ze was blij thuisgekomen, eenmaal weer in de zustergemeenschap riep de Heer haar voorgoed tot Zich. Met de familie zijn we bedroefd om het verlies maar ook dankbaar dat we zuster Gezina Maria in ons midden hebben gehad. In die geest van dankbaarheid hebben we 3 januari 2014 tijdens de eucharistieviering afscheid van haar genomen en haar daarna begeleid naar de begraafplaats Onze Lieve Vrouwe aan de Utrechtseweg te Amersfoort.

Voor uw blijk van meeleven en belangstelling danken wij u bartelijk.

Zusters van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort
en Familie